

ZİNCİRİ HÜRRİYET

19 Nisan 1947

Cumartesi çıkar haftalık siyasi gazete

İzmir 1911 Küütahnesi

07 - 77/II

Sene : 1 Sayı : 3

Yardımın aleyhinde
bulunmak, her Türk için
mukaddes bir vazifedir

Mehmet-Ali AYBAR

Amerikan yarımını millete
höşgöstermek ve kuşkuları
bertaraf etmek için yeni bir
tabye kullanıyorlar. Kim yardımın
aleyhinde bulunursa, «Sovyetlerin adamadı» diyorlar. Cünkü blindiği gibi, Sovyetler de yardımın aleyhindedir. Bunu kurnazca bir tabye olduğunu ve işe yarıyacağı muhakkaktır: Sovyetler söz
birliği ediliyormuş zehabının
uyandırılmış, yardım aleyhindeki
sözleri itibardan düşürebilir; ve damgalanmak korkusuna da pek çok kimseleri sindirip susturabilir.

Amma susmak kabil mi? İstiklal göz göre göre elden gitmek, bu millet başkaları uğruna harbe sürüklendirken insan nasıl susabilir? Söylemek, hakikatleri haykurmak lâzîm. Dinletmek ve inandırmak lâzîm. Bugünkü şartlar içinde bunun pek güç bir iş olduğunu bilmek deşîl. Bahusus ki, elimde bu haftalık gazetenin başka varsa yoktur. Ve karşı tarafta radyosiyile, günlük gazeteleriyle, hitabet kürsüleriyle bütün bir teskilat vardır. Ve daha kötüsü «Sovyet» damgası yemek vardır. Fakat buna rağmen susmak olmaz! Herseyi göze alıp bildiklerini söyleyeceğim. Harcanırsam bir ben harcanırmış. Millet sağ, olsa amma buna karşılık üç vatandaşsama, bes vatandaşsama hakikatleri olduğu gibi gösterebilirsem, kendimi vazifemi yapmış sayacağım...

Evet, Sovyetler de yardımın aleyhindeler. Cünkü onlar da biliyorlar ki, yardım maskesi altında Amerika yeni bir harbin ilk hazırlıklarını yapıyor; ve bu harp Sovyet Rusya karşı acılacaktır: Amerikan kongresindeki tartışmalardan, bazı âyan azalarının demeçlerinden ve Walter Lippman'ın yazdıklarından Sovyetlerin habersiz oldukları düşünülemez.. Ve yine biliyorlar ki, Türkiye topraklarından hücumla gecen Amerikan kuvvetleri Rusyayı en nazik bir yerinden yurabılır. Kafkasyanın petrol bölgelerine, Urallerdeki maden ve sanayi muntakalarına, kara top râkaların hububat anbarlarına Karadeniz kıyılarından giriştir. Ve buralar bir kere istilâ edildi, Avrupa Rusyası görmek tehlikesindedir. Sovyetler Amerikan yardımın aleyhinde bulunmağa sevkedene sepler işte bunlardır.

Ben ise, Amerikan yardımını bambaşka sebeplerden istemiyorum. İki kişi pek âlâ aynı şeyi ayrı sebeplerden istemeyebilirler. Ne Sovyetlerin «adamı» yum, ne de sadece dostları... Hakkımızdaki kötü niyetlerini öğrendigim günden beri, hattâ Sovyetlerin düşmanım. Amma buna rağmen Amerikan yardımını istemiyorum. Amerikan yardımını: bir kere bizi şimdiden istiklalimizden mahrum edeceğim ve Amerikan himayesi alıma koyacağı için istemiyorum. Yardımın şartları malum: Amerikan Cumhurbaşkanından tutan da, derece derece tâ Amerikalı radyo ve gazete muhabilerine varıncaya kadar bir — Devamı 3. cü sahifede —

takım yabancılar, yardımın yerinde kullanılmış kullanılmadığını kontrol etmek bahaneyle bizim islerimize müdafâa edeceklerdir; yardımın sureti tahsis ve sarf ile alâkahâlî islerde Amerikan Cumhurbaşkanından müsaade alınacaktır; Amerika Cumhurbaşkanına yapılan işler hakkında mutazâman raporlar verilecektir. Ve daha buna benzer bir takım şartlar. Hukuk kitapları bu duruma himaye ismini verirler. Ve himaye alma alan devletlere de «yani müstakîb derler. Amerikan yardımını bütün mevcudiyetimle reddetmemiz birinci sebebi işte budur.

İkinci sebebi ise, bu yüzden harbe sürüklendirmemizin muhakkak olmasıdır. Cünkü bizden başka herkes biliyor ki Amerika yeni bir harbe hazırlanmak ve Türkiye'yi bir iş olarak kullanmak niyetin dedir. Walter Lippman bunu ayırdan beri yazıyor. «Sekiz on seneye kadar Sovyetlere karşı açtığımız harbin sıldet merkezi Türkiye'de olacaktı. Zaman gelince Türkiye'yi bir sırrama tahtası olarak kullanabileğimiz için, şimdiden burasını nüfuzumuz altına almalıyız» diyor.

Siz diyeceksiniz ki, hükümetin ve muhafazakârların yarı resmi sözüssü sayılması rağmen, Lippman nihayet bir gazetecidir. Kâlitâl. Fakat yardım vesilesiyle kongrede yapılan tartışmalara ne buyurulur? Hele gazetelerimiz hâyle ilâhâ sahibelerine gecirdikleri sözler herseyi izaha kâfi değil midir? Ayandan Edwin Johnson demiş ki: «Neşreddiğimiz ve yaşadığımız kadar muhakkaktır ki, üçüncü dünya harbi ortadoguda ve petrol için yapılacaktır. Bu harbin muharebe safları Türkiye çöllerinde kurulmak üzere redir.» Dikkat ediliyor değil mi? «Muharebe safları Türkiye'de kurulmaktadır...» Bu sözleri söyleyen bir gazeteci değildir: Amerikan milletinin bir temsilcisi. Binaenâye hâlyâ yardımın harbi hazırlamak maksadıyla yapıldığını hiç değil bir ihtimal olarak nazari itibâra almaktan mecburiyetindeyiz.

Milyonda bir ihtimal ile de olsa, sonu harbe varacak bir kombinasyon Türkiye için bir felâkettir. Cünkü catisma topraklarımızda olacaktır. Topraklarımızda iki devin ebatmasından hize ne kalacagımı kestirmek ise, gittik olmasa gerek. Bu harpte bunun bir çok misalini gördük. Amma diyebilirsiniz ki: «Bu suretle asılık bir düşmanımızın vereceğini isbat etmiş olacağım» — Evlâdlarımız yarın nefes alacaklar.» Bu da muhakkak değil. Üçüncü dünya harbinin nütlâks Amerika kazanacaktır diyemeyiz. Koç Alman ordusunun akibetini unutmayılmamıştır. Rusyanın Amerikaya galebecalması hiç de ihtimal dışında değildir. Fakat tutalımlı, Amerika Sovyet Rusyayı sonunda ezecektir. Fakat Sovyetler ezildiği gün, hiz onlardan da ha iyi bir durumda olmuyacaklarine varıncaya kadar bir

olduğunu isbat etmez mi.. Halk Partisinin mantık canbalzları bu tekerlemelerine bir de yabançı şâhid buldu. Son günlerde memleketimizden geçmiş olan bir Ingiliz gazetecisi, Londra'da B. B. C. radyosunun Sırça yayınından: «peki az memlekette hürriyet yok diyorlar, büyük yalnız! Delil mi istersiniz?» İste bakın nasıl aleyhimizde yazıp, cızıyor, konuşuyorlar. Yalnız, hürriyet yok, demege imkânı bulmaları bile hürriyetin var — Sonu 4. cü sayfada —

Seçimlerde in, cin top oynadı ... Yardım için yazılanlara Amerikalılar da hayrette

Gençliğe mezarlıktan başka havale edilecek iş kalmadı mı?

EL ÇABUKLUĞU MARİFET

Sœcimler geldi geçti. Fakat bu defaki seçimlerin alâka merkezi İstanbul olduğu için bir vakiaya işaret etmeden bu bahsin kapanmasına gönülüm razi olmadı.

Ey Türk Gençliği!

Birinci vazife Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini illebet muhafaza ve müdafaa etmektir. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel senin en kayemetli hazinendir. İstikbalde dahi seni bu hazineden mahrum etmek istiyerek dahili ve harici bedhahlar olaaktır. Bir gün istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeritini düşününmeyeceksin. Bu imkân ve şerit, çok müsait bir vaziyette tezahür edebilir. İstiklal ve Cumhuriyetine kasdedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmeli bir galib'yetin mümessenli olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatannın bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her kösesi bâlfül işgal edilmiş olabilir. Büttün bu şeritten daha elim ve daha vahim olmak üzere memleketin dahilinde İktidâr sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hiyanet içinde bulunabilirler. Hattâ hâl iktdar sahipleri, şahsi menfaatlerin, müstevillerin siyasi emelleriyle tevhît edebilirler. Millet yoksunluk içinde, zaferin içinde, harap ve bitap düşmüştür.

Ey Türk istikbalin evlâdi! İşte bu ahval ve şerat içinde dahi vazife Türk istiklalini ve Türk Cumhuriyetini kurtarmaktır. Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asıl kanda mevcuttur.

K. ATATÜRK

Seçim söyle oldu, böyle oldu, bunun üzerinde durmanın manası yok. Cünkü bütün İstanbul halkı sandıklar etrafında kimse bulunmadığını gözleriyle gördü. Fakat sonra ne oldu bilinmez, ertesi gün seçimlere istirâk eden vatandaşın 300.000 kişi astığı bildirileti. Halbuki geçen yılını seçimde seçmenlerin yüzde yetmiş istirâk ettik. halde rey yekunu yüzinden biraz fazla çıktı. Bu defa sandık başına kimse gitmediği halde istirâk edenlerin yakını 300.000 i nasıl buldu? Buna yalnız ben ve biz değil buradaki ocnâbı muhabirleri bile şaşı kaldı.

Bu vesile ile bir İngiliz gazete muhabiri bana şunu hatırlattı:

— Ingilterede seçimlerde hile yapılması değil, yapılabileceği hakkında mütlâa yürütülmesine bile tahammül edilemez. Halkın reyile oynamak şârk milletlerine mahsus bir iâüâlbâlik galiba.

Bu sözler karşısında kendi hesabımı ben utandım, amma bu cyâud oynıyanların utanmadıklarını bileyem.

YARI MÜSTEMLEKE ZİHNİYETİ

Amerikanın Türkiye'ye yardım teklifi karşısında İstanbul matbaatında gördüğümüz manzara bir yarım müstemleke matbatumuz manzarasıdır. Bütün gazeteler Truman'ın bu teklifini sevinçle karşılamıştır.

Türk gazetelerimiz bu hareket tarzı burada bulunan Amerikan gazetecilerini bile hayrete düşürmüştür. Bunlar dan birisi bana dedi ki:

— Gazetelerinize ve C. H. P. zimandarlarının yerine baklusa yarı müstemleke olmağa çok tegne olduğunuza hükmetmek lâzım gelecek. Amerika yardım eder, fakat arkadaşından beraber gelir. Bu yardımın ne denek olduğu nu sonra anlarsınız.

— Rus tehlîkesi karşısında herkes bu yardımına bir tahli-

Bizede mi Lo, Lo!

Su zavallı hakikat, C. H. P. cilerin elinde acem kılıçına döndü. Ulus başta olmak üzere irili ufaklı bütün hükümler hoparlörlerinden bir zaman dir söyle bir falsolu nağme iştip duruyor: «Muhaliflerimiz memlekette hürriyet yok diyorlar, büyük yalnız! Delil mi istersiniz?» İste bakın nasıl aleyhimizde yazıp, cızıyor, konuşuyorlar. Yalnız, hürriyet yok, demege imkânı bulmaları bile hürriyetin var — Sonu 4. cü sayfada —

siye simidi gibi yaşılmak ihtiyacını duyuyor, dedim.

— Türkiye böyle bir tehlîke ile karşı karsı ise neden Birleşmiş Millet teşkilâtına bas vuruyor. Sizi ancak Birleşmiş Milletler kurtarabilir. Varsın Türkiye yardım işini Birleşmiş Milletler Amerikaya havale etsin. O vakıt bu yardımın zarar görmesiniz. Fakat doğrudan doğruya Amerikan yardımını sizî harbe götürürse akibetiniz ne olur?

— Biliyoruz, Polonyanın akibetine benzer, dedim.

— Bunu millete anlatacak kimse yok mu? Demokrat Parti şefleri bu tezî müdafaa edemezler mi? Hattâ bize bu yolda beyanatta bulunamazlar mı?

Fakat maalesef Demokrat Parti şefleri şimdî memleketin multîlî taraflarına dağlımsı oldukları için bu fırsat mevcut değil. Kendisine Ankaraya gidip Celâl Bayar ve arkadaşlarıyla temas etmesini tavsiye ettim. İnşallah hayırlı bir netice verir.

MEZARLARNIZI KORUYUNUZ

Hâmdullah Suphi Tanrıveren cezbeye tutulmuş bir garip adem olduğunu söyleyelerdi de inanmadım. Memlekette irticam bayraktarlığını yapmaga baslayınca bu rivayete inanır gibi oldum. Fakat geçen gün Eminönü Halkevinde verdiği konferansı dinledikten sonra bu sözü tamamen inandım. Mübarek zat genceler ne tavsiye ediyor bilir misiniz? Mezarları ve mezarlıklar belediyelerin târibatından korumak için el birliği ve fikir birliğinin yapanları. Akıl basında bir adam böyle bir şey söylemiş gibi onları mezarlıklarla mesul olmaya sevk etmek ancak bir mecanunun yapabileceği bir işdir. Zavallı gençler bu garip tavsiye karşısında şaşırımsa olsalar gerektir.

Asıl şâsilâk sey katâfları bu derece bozuk insanların hâlâ büyük iddialarla ortaya çıkması, ve siyasi hayatımız üzerinde rol oynamaya çalışmalardır.

Hayata Karşı Beşer :

Demokrasi oyunu

Memleketi hem tek parti zamanındaki gibi mutlak yele idare etmek, hem de gerek içeriye ve gerek dışarıya karşı demokrat görürmek, itirâf edelim ki çok zor bir iştir. Demokrat Partinin genel kongresinde kabul edilen «Hürriyet Masağı» na ve hele son ara seçimlere girmelerine C. H. P. illerin neden o kadar alındıklarını pek iyi anlıyorum. Yani demek istiyorlar ki: «Biz dört yüz kişilik bir çokluk istedigimiz gibi hareket edeceğiz; siz de altmış kişi, hiç bir şey yapmanız imkân elde ettiğinizde halde bizî kontrol ve tekniklerinizden aman, dediklerinizin yapmayız diye oyuu bozank edip seçimlere girmenizlik olmaz. Eğer böyle hareket eder ve usulüne uygun bir gün Meclisi de terkedersem de demokrasî bozus olacağınız için tarihi bir mesuliyet alıma girersiniz.»

Gericî tek basına kalmak C. H. P. illerin canına minnet anna, sınıf bir cemiyette tek partili demokrasi olanuyağı, halbuki gerek içeriye ve gerek dışarıya karşı bu demokrasi oyunu yürütülmeli lâzım geldiğin. D. P. nın ayrıma ihtimâli pek güçlerine gitti. D. P. nın kararını, anayasının hükümlerini yerine getirmeye davet seklinde değil de, altmış kişilik bir azlığın meclisi tehdit etmesi şeklinde yorumlandılar; bu kararın «sakat ve tehlîkelâs» olduğunu yaz-

Bunun üzerine beni bir üzüntüldür aldım: şimdî bîler, biz seyirciler ne yapacağız? Su demokrasî denen seyi hiç görmeyecek miyiz? Amma bu sırada su dîstünce yereğine biraz su serpit: eğer Demokratlar «sîse-i millet»e avdet ederlerse, Halkçılar da kendilerinden yeni bir Müstakîl Grup, bir Muhamfazâkâr Parti, bir de Sosyalist Parti, bir de ekip «Dört Partili Demokrasî» diye yeni bir oyunu başlayamaz déller ya..

Şimdî bekliyoruz: biletlerin nerede satılacağı ve ilk temsilim tarihi, Ulus'un birinci sahifesinde bâkalım ne zaman ilan edilecek?

BESER

Gözümüze batanlar

AHMED EMINİN
HÜRRİYETİ

Söz Yalmana gelmişken, o nun bir de hürriyet anlayışına temas ediverelim. 7 Mart tarihli baş yazısında diyor ki: «Gazetemiz çok kıymet verir (Allah razı olsun!) Bunun umumi hayatı her ha reketin, gelişmenin aslı madde si sayar. (Anlaşıyor ki, hususlu hayatı hürriyeti taraftar değil!) Bununla beraber, biz ye ve kaça mal olduğunu da açıklamasını bekliyor.

Siz şimdi zannedeceksize ki, Ahmed Emin'in taraftar olmadığı ve yıkıcı dediği hürriyet, su matbaaların yıklısına, kitapçı dükkanlarının taşlaşmasına, vatandaşların perversizce lekelenmesine ce vaz veren «Güdümlü» hürriyetti. Hayır' yazının alt tarafını okursanız göreksiz olur. Vatan basyazıları bu kabilden hürriyetleri gençliğin «Kızıl tehlke», karşısındaki uyankılığına verip hoş görüyor. Elinde hiç bir delil yok iken falancı filancı lekelemeyle çalışmak hürriyetini ise, hazret esasen ötedenberi kullanır. Oyun «yıkma hürriyeti» dediği şey sadece sudur. Kayıdsız şartsız istiklal davası gütnek ve Halk Partisi tâ hakimî yerine bu memleket te bir de karaborsacilar tâ hakimî kurulmasına razı olmamak.

ELÇABUKLUĞU

Su C. H. P. avukatlarının palavrada demagogide eseri olmadığını biliyor; gerektiği zaman, dün söylemeklerini bugün istiflerini bozmadan inkâr ettiklerini veya tam tersini söylemeklerini de çok görmüşdür. Amma 10 Nisan tarihli «Aksam» dir Halkçı imza ile çıkan yazıda gördüğü müz elçabukluğuna simdiye kadar rastlamamıştır: Halkçı, asıl diliye Necmeddin Sadak, Demokratların tek parti zihniyetini ve siyasetini tenkidlerine karşı, onların elinden bu silâhi almak için sunları yazıyor: «Menlek tek partiden çift parti hayatına girmiştir. Doğrudan doğruya ve sa dece parti hayatı» na girmisiti.

Tek parti dedığımız C. Halk Partisi yirmi dört yıl memleketi idare etti sanıyoruz. Ne münasebet! C. Halk Partisi söyle etti, böyle eyledi, sunu yaptı, bunu basardı, gibi tenkidler koyuluyor. Kuru iftira! C. Halk Partisi diye bir zümre vardı. Fakat hiç bir seyyar karışmadı. Atatürk ne dilerse, ismet İnönü ne isterse o olurdu.

Esasen C. Halk Partisi özlesiydi de isle karısmadı. Cünkü ismi var, cinsi yoktu. Parti her bakımından birbirine zed, insanları, içtiyatları başka başka insanları bir sef idaresi altında bir araya topladı. C. Halk Partisi Millî mücadele ve kurtuluş hareketi etrafında «birlik» kurmuş, çeşitli partilerin ekosistisyon yani müsterek hükümet teskil etmemeleri gibi bir seydi. Her halde tam manasıyla bir parti olmaktan çok uzaktı. Bütün memleket Halk Partisinde idi. Fakat siyasi kanatları yüzünden Halk Partisine samimi olarak bağlı belki bin kişi yoktu.

Doğrusu bu kadarnı pes! Yakında Halk Partisinin içinde bir Sosyalist parti eklaceağı rivayet olunan Bay Sadakın bu buluşuna diyecek yok. Bu satırları okuduktan sonra Çicekçioğlu, profesör Zati Sungur'a kadar bütün el çabukluğu ustaları: «Artık bize iş kalmadı!» deyip boyunlarını bükeceklerdir. Yılmaz körolası şeytan insanın kulagina sunuları fısıldıyor: «Hele su Aksam kolleksiyonlarını bir karıştırıver... Orada Halk Partisinin

nasıl bu milleti temsil ettiğini. Türk milletinin siyasi olgunluk ve medeniyet yolunda rehber olduğunu ve saire... kılık tümen tümen kaside bulursun.»

Necmeddin Sadak'm Halk Partisi hakkındaki bu sahelerin izahıdan sonra, insan müstakbel C. H. P. sosyalist partisi liderinin, secaat arzedip, bu yirmi dört senelik muazzam oyunun Türk milletine ne ye ve kaça mal olduğunu da açıklamasını bekliyor.

KÖKÜ DISARDА SEVDALAR

Geçen hafta «Tanrı» basyazmarın pek fraklı bir makalesini okudu. Halk Partisinin basın alemindeki emekli hukumetaları komutanı İngiliz dostlarının vefasızlığından acı acı sekva ediyor. Bunun sebebi de Birleşmiş Milletlerin emniyet konseyinde Amerikan kredisi iş konusulurken Rus murahhasının aleyhimizde bulunmasına karşılık. Yunanistan bir hayli öve. İngiliz temsilcisi Sir Godogan bizden bir kelimeçik bile bahsetmemis olmasıdır. Bu kayıtsızlık karşısında Bay Yalcın, aşıkları tarafından terkedilen moda-

si geçim bir aktis gibi acı acı sizlanyor: «İtiraf ederiz ki Moskof temsilcisinin bu sözlerinden ziyade bizi hayrete düşuren, hattâ müteessir eden çatı emniyet konseyinde İngiliz temsilcisi Sir Cadogan'ın vazı' tavrı olmustur. Gromiko kendisinden beklediğimizden başka bir şey yapmamıştır. Onun tarafın dan, bu sözler, bu iftira ve hücum pek tabii idi. Fakat onun bu hücumuna karşı, dostumuz ve müttetfiklerimiz, İngilterenin temsilcisinden başka türlü bir hareket beklerdi» gerçekten Bay Yalcın bu vefasızlık karşısına en «cankedaz» elemeli duymakta, kahrolmakta haklidir. Su satırlar bize bunu ne güzel anlatıyor: «Yedi senedan beri İngiliz dostluğun hakkında muhakkak ki, yedi yüzden fazla makale yazmış, harbin en kararlı günlerinde İngiliz davasını bir Türk davası gibi benimseyerek İngilterei kendi vatanım gibi müdafaa etmiş bir kalem sahibi sıfatıyla bugun sesimi çikarmayı kendimde hak görürüm.»

Bir «metruke»nın «itirafı» aksa ina benzinen bu satırları okuduktan sonra Bay Yalcın hâlinde şımarmak mümkin değil. Yalnız bu acıklı manzara karşısında sunları düşünmekten de kendimizi alamıyorum. «İlahî Cahid bey, zati devletiniz ilk cihan harbinde de göntillerinizi Almanlara kaptırmış. Alman davasını Türk davası bâlmış, belki bu dava uğrunda yedi yüz değil yedi bin makale yazmış; hattâ Almanlara yakınığınız isbat etmek için harp yıllarının bir kısmını Karıştadde geçirmişsiniz. Sizsin ve grifekay kârmanızın bu delice aşkınzın memleketi nereye götürdürgüñü siz de gördünüz. Böyle acı tecrübeleriniz varken, ikinci cihan harbinde de «İngiltereyi kendi vatanınız gibi» müdafa edip, İngiliz davasını bir Türk davası sayarak biraz olsun acı hetralarınızın yoklamanzı lâzım gelmez miydi? İşte simdi sevgiliniz, o vefasız centilmen siz yâlarda, dünyayı dolduran «aşk neşâne»sını bir anda unutarsak terketmiş! «Nîcîn ildatularmış?» kitabının fennî yazısına, gönül işlerine dair ögür vermek kimse nin hediî değil amma sunu söylememize fırsatasade buyur sunlar.»

«Boyle bütin ömrinice gönlünü «gögüs» dışında sevdalara kapturanların akibe ti budur.»

= HAFTANIN YAZISI =

Amerikan yardımının iç yüzü

Anadolou ajansının 6 nisan tarihli bir haberinde okuduğumuza göre, Amerikanın söylemeye selâhiyetimiz yoksa da, Türkiye hakkında vardır. Evet, Amerika Türkîye'ye askeri yardım yapmaktadır, bunun sebeplerinden birini yukarıda işaret ettiğimiz tâ 1968 senesinde, yanı adam akılı demode olduktan sonra....

İşin esası şu: Amerika Ak-

deniz ve orta doğudaki hususî menfaatlerini korumak için Yunanistanla beraber Türkiye'yi de kullanmak istiyor. Hem de nasıl bir kullanış Bir harp olursa, ilk ağızda kendi askeri ni değil, Türk askerini ileriye savardım hakkındaki raporunda bakın ne deniyor:

«Birleşik Amerika devletlerinin Yunanistan ve Türkiye'ye yapacağı askeri yardımın vegâne gayesi, bu memleketler hükümetlerini kendi mesuliyetlerinin içiparlarını yerine getirebilecek bir hale getirmek ibaret olup onlar he sabına askeri mesuliyetler yüklenmek değildir.»

Yani işin açık tarafı, birinci cihan harbi sonunda İngilterenin Yunan ordusuna gördürüldüğü vazifeyi, ikinci cihan harbi sonunda Amerika hem Yunanistan'a, hem de Türkiye'ye gördürmek istiyor. Bu demektir ki, Amerika yemişler söylememiş, bu yardımımızı toplayacak, fakat ağaçta bize silktirecek. Yunanistanın böy-

le bir maceraya ikinci bir defa atılıp atılmaması kendisi -nin bileyceği is; onun hakkında söz söylemeye selâhiyetimiz yoksa da, Türkiye hakkında vardır. Evet, Amerika Türkîye'ye askeri yardım yapmaktadır, bunun sebeplerinden birini yukarıda işaret ettiğimiz tâ 1968 senesinde, yanı adam akılı demode olduktan sonra....

Yukarda söylediğimiz iki sebebe şimdî bir üçüncüsünü ilâve edebiliriz: Amerika yardımın bahanesiyle Türkiye'ye askeri ve sivil personel bulunduracak, bunlar yapılan yardımın kulanlıs seklini murakabe edecek ve Türkiye, Amerika hükmüne her üç ayda bir, yaptığı masrafları göstererek bir rapor verecek. Buna düz «Amerikan mandası» denir; hem de Chester Merrov'un söylediğî gibi, pek «sucuza mal olmuş» bir manda.

Fakat Türk devletinin istiklâli ve Birleşik Amerikanın Ortadoğudaki petrol menfaatlerini korumak için seller gibi akitilmak istenen bir milyon genç Türk erkeğinin kam. Truman efendinin 150 milyon dolarından daha kıymetlidir. BEŞER

İSTANBUL MEKTUBU

DEMOKRASI SAYISI

Millî Eğitim Bakanlığı tarafından TERCÜME Dergisi bir kaç sayısını birleştirip büyük bir Demokrasi sayısı halinde çıkacaktır. Eski Bakan Hasan Ali Yücel'in isteği üzerine bu sayının hazırlanmasına tâ geçen sene başlanmıştır. O zaman İstanbul'da bulunan fikir âlemine mensup zâtlardan da yardımlar istendi. Hic birinin yardımımı esirgemis olduğunu zannetmemi. Bütün dünyadaki Demokrasi edebiyatının belli başlı eserlerinden parçalar tercüme edildi. Bu parçalardan terekütpeden sayının hazırlanıp basılacak hale geldiğini de bundan aylarca evvel duyuyoruz. Fakat nedense herseyi hazır olan bu sayı bir türlü çıkmadı. Bu arada bir takım rivayetler dolaştı. Dergi yeni bir heyet tarafından incelenip eleniyor. Olur a... Belki bu yazırlar içine bazı Anti-demokratik parçalar karışmış? Bu hevet her halde o parçaları temizlemek için çalışmaktadır diye düşündük. Niha-yet Dergi çıktı. Tasfiye tâbi tutulmuş parçaların nefes olduğunu gördük. Bu parçalar daha çok modern Demokrasiyi hazırlayan fikirler, yazılardır. Meselâ Amerikan demokrasisinin temeli olan fikirler, Recep Peker hükümetinin Amerikan Demokrasisi ile birlik oldugunu söylediğî bir strada aynı hükümetin Eğitim Bakanlığı Amerikan Demokrasisinin dayandığı fikirleri memleketimiz için zararlı buluyor. «Nasıl olur?» diyerek. «Bindigimiz dal kesmiş olmaz mıydı?» diyerek. «Bindigimiz dal yoktur ki keselim. Kestigimiz dal bîner gibi göründümüz fakat hic bir vakit binmediğimiz, hic bir vakit binmeyeceğimiz dâldır.»

MUZIR FİKİRLER

Millî Eğitim Bakanlığının müfettişleri köy enstitülerinde talebeler arasında yayılmış olan kitapları toplattırıyorlar. Sebebi bu kitaplardaki fikirlerin çocukların içine muzir telâkki edilmesi. İlk nazarda böyle bir sey makul görülebilir. Öyle ya, muzir fikirlerin gençlik arasında yayılması istemiyoruz demek. Fakat bu kitaplardaki muzir fikirler nereden çıkarılmıştır? Meselâ devlet arşivlerinden. O fikirleri kimler söylemiştir biliyor musun? Meselâ Cumhuriyet Halk Partisi Genel sekreteri Hilmi Oran.

Hükümet adamlarımızın nîcîn böyle tekrar tekrar zâhmete girerler. O muzir fikirleri söyleyip, nesredip, halka satın aldırtıp sonrasında toplattıracaklarına hiç söylememeler daha iyi olmaz mı?

ÖLÇÜ

Yukarıda TERCÜME Dergisinin Demokrasi sayısından bahsederek zararlı görülen bazı yazıların Deriden ekartıldırmış söyledim. Bunlardan biri de bir Bibliyografya imis. O Bibliyografya da okuyuculara yeni harflerin kabulünden bugüne kadar memleketimizde çıkışmış olan Demokrasi ile ilgili tercüme eserler-

rin bir listesi veriliyormus. Bu listedeki kitaplar muzir görülmüş. Onun içîn Bibliyografya Dergiye koymamışlar. İyi amma o listedeki kitaplar bu memlekette nesredilmiş olan kitaplar. Ayrıca o liste Millî Eğitim Bakanlığının yayımladığı Türkiye Bibliyografyası adlı broşürlerden çıkarılmış. Yukarıda bahsettiğim gibi iki defa zahmet. Bu zahmetleri önlüceek careyi yukarıda söylediğim için işin o tarafı üzerinde fazla durmivalım. Simdilik aklımı başka bir mesele kurcalıyor. Muzirin ölçüsü nedir acaba? Daha doğrusu muzir veya faydalı nesliyatta bluunmuşa kimler salâhîvetli, kimler değil? Bunları düşünürken hatırlama bir başka Bibliyografya daha geldi. Vaktiyle, Millî Eğitim Bakanı Sayın Bay Reşad Semseddin Sırırın (bu ismi de söyleken adının dili dolasıyor) Almanya Maarifi adlı bir kitabı çıkmıştı. Orada bir Bibliyografya var. O Bibliyografyada türlü eserler arasında Nasıvonal Sosyalist Partisinin programı bile yazılıydı. İki ihtimal var: Ya İlmi ve Demokratik eserler muzir, Nasıvonal Sosyalist Partisinin programı faydalı: vahud da sunun bunun söyleyeceği sözler muzir, hükümet erkânını söyleyecekleri faydalı.

BİR MEZAR TAŞI

Gecen mektuplarında İstanbul'daki din kalkınmasından bahsederken bir kaç Derginin ismini söyleyip amma bunun sindilik bir başlangıç olduğunu, deride bu hususta daha büyük zaferlere ererceğimizi söylemistim. Alâmetler günden güne coğalmaktadır. Hakikat yollarındadır. Hakkı Doğruların sonra İrsadlar. Tanrı Kulları zîbî bir sürü cıktı. Bu Dergilerin gleyhinde bulunacak deşîl. Bîlkâs bunlardan birinin isminin harfleri mağara şeklinde yazılmış Tanrı Kullunun basvezâri Rıza Çavdar'ı ve Söveçgân. Rıza Çavdar ile aksamdan aksama meyhane görürsürlü. Dün akşam yine konuşuyorduk. Bana bir sur okudu. Daha doğrusu kimseye zahmet olmasın diye kendi mezar taşımi ölümünden evvel kendisi yazmış. Pek hoşuma gitti. Bu güzel şiirden okuyucularının da istifade etmesini isterim:

Kitabel senki mezâr

Su taş altında yatan Çavdar'ı zâr rînd-i garip Bir ömür sirdü ki her saniyesi gamlı acıp Su hayat meygedesinden bir iki duble içip Göçüverdi.. Varacak menzîl-i ridvan olsun Bari Sakî-i Ezel lutfuna şayan olsun

Doldurup hâtra-i meygededen bir şise mey Gel ser-i kabrine dur şiseyi çek şapkayı eg Cûş edince dîl-i mestinde nîdâ-yi hey hey Taşma vur şiseyi çâk-i gîr'ban olsun «Dökülen mey kurulan şise-i rîndan olsun»

ZİNCİRİ HÜRRİYET

Yardım mevzuunda
şunları da bilmeliyiz!

Mehmet - Ali AYBAR

Diyebilirsiniz ki: «Sunun bu
nun söylemeklerini bir tara-
fa bırakalım. Amerikanın har-
be hazırlığını delâlet ede-
cek bir takım müsbat vukalar
gösterilebilir misin?»

Şu halde dinleyiniz. Bildik-
lerimi anlatacağım:

1945 senesinin Teşrin ayl-
ında Amerikan endüstrisinin
koca kralları Absekonda bir
toplantı yaptılar. Toplantının
birinci hedefi, harp istihsalatı
seviyesinin düşmemesi için ca-
reler aramaktı. Müzakereler
ve kararlar nesredilmiş olma-
diği için konferansta neler ko-
nusulduğunu ve nasıl bir neti-
ceye varıldığı bilmiyorum. Yalnız kuvvetle tahmin ediyorum
ki, Absekonda harp mal-
zemesi stoklarının akutlaşması
işi görüşülmüştür. Çünkü
konferansın heman akabinde
harp endüstriği başkanı Do-
nald Nelson ilgili makamlara
bir rapor sundu. Bu raporda
Amerikan harp stoklarının na-
sil akutlaşacağı ve nasıl yenile-
neceğine izah edilmekte ve bu
meyanda dünya milletlerinin
Amerikan silah ve malzeme-
leriyle tehdizi tavrısi edilmek-
tedir.

Akbeson konferansından ve
Nelson raporundan sonra
ki, Amerika Birleşik Devlet-
leri, cennet Amerikası devlet-
lerine ve İngiltere ile Fransa-
ya silah satmak ve silah mo-
dellerini birleştirmek hususun-
da tekilfelerde bulunmuştur.
Fakat bu tekilfeler, modası ge-
mek üzere olan Avrupadaki
stoklar için yapılamadı. 1944
modeli silah ve malzemeyi
bugün kim alır? Gerek İngil-
tere, gerekse Fransa, Ameri-
kadan yeni silahlar istiyorlar.
Binaenaleyh bu stokların
akutlaşması için başka bir yol
bulmak icabetmiştir. Amerika-
nın yakını sarkta menfaatler
edinmesi bu yolun açılmasına
sebep oldu.

Malum olduğu üzere harbin
bir numaralı galibi sıfatıyla,
Amerika diyannan dört köşe-
sına yayılırken, bu arada Iran
ve Arapistan petrol kuyuları-
na da ele geçirmiştir. İngiliz
kumpanyaları hisselerinin bü-
yük kısmını Amerikan firmalarına satmışlardır. Ve Ameri-
kahıla istihsalatı artırmak
çün Iran ve Arapistan çölle-
ri milyonlar dökmişlerdir.

Bir yakın Şark devleti ol-
verince, Amerika bu muntaka-
ma emniyet ve muhafazasıyle
slakalanmak zorunda kaldı.
İngiltere bu işi göremez bir
durumda idi. Ve Sovyet Rus-
ya İran ve Arapistan petrol-
lerine karşı hiç de bigane de-
ğildi. Amerika Yakinşarkta
asker bulunduramadı. Buna
nedeniyle Amerikan milleti razi ol-
du; ne de Amerikan maliyesi.
Carnacar bir bekçi arandı. Öyle
bir bekçi ki, Sovyetlerin
önlüğü kesecek ve içabını
Amerikalı yetisene kadar
dögüsecek bir bekçi.. Türk -
yezi buldular. Zaten Türkiye-
den iyiini bulamazlardı. Asır-
lardır Çarlık Rusyanın emper-
yalist emellerine karşı koy-
muş ve bugün de Sovyetlerin
haksız bir takım taleplerine
maruz kalan bir millet sifa-
tılı. Türkler Sovyetlere kar-
şı fisebilillah doğusührler. Kal-
dı ki Türkiyede bunu kolay-
laştıracak bir durum da mevcud-
du. Milletin itimat ve sev-
gisinden tamamıyla mahrum

olan C. H. P. zımadalarları ik-
tidarda kalmak için böyle bir
fırsat kolluyorlardı... Amerika-
nın yardım teklifi işte bu şart-
lar içinde yapıldı.

Diyebilirsiniz ki, bütün bun-
lar Amerikanın bir harp ha-
zırlığını göstermez. Doğru-
dur. Amerikanın harp hazırla-
tımı anlamlık için Ameri-
kada vukua gelen değişiklikle-
ri de bilmek lazımdır.

Roosevelt, emperyalizmin yi-
kilmesi ve adil bir dünya ni-
zamının kurulması için savas-
mustu. Roosevelt maalesef za-
feri görmeden öldü. Yerine
geçen Truman onun çapında
bir insan değildi. Demokrat-
ların yıldızı söndüğü ve büyük
sermayedar gruplarının gemi
azıya aldıları bir sırada ikti-
dara gelen bu zat, lâzım gelen
dirayet ve enerjiyi gösteremedi.
Gaf üstünde gaf yaptı. Ameri-
kâni tarihinde belki ilk defa
olarak, vekillerin başkanı tek-
zip ettileri görüldü. Son inti-
haplarda Cumhuriyetçilerin
kazanması, Truman'ı büsbüt-
tin yaktı; ve Amerika Roose-
velt zihniyetine veda ile, koyu
bir irtica gömildi. Amerikan
sermayesi galibiyetin verdiği
imkânlarından faidelenmek
yolumu tuttu. Ve Sosyalist a-
kîdeleri her ne pahasına olur-
sa olsun boğmak azımyla ha-
rekte geçti. Amerikada bii-
yük trüstlerin başındakiler
söylenenlerini: «fir-
sat elîmizde iken istikbal de-
emniyet altına almalıyız Sosya-
list tehlikeli bir şekilde yer
yiyiine yayılıyor. Rusyadan
başka, bugün İngiltere, Fran-
ça, İtalya, Belçika, Danimarc-
ka, İsviçre ve bütün Orta Avru-
pa ve Balkanlar Sosyalist hi-
kumetler tarafından idare edi-
yor. Birakulsaya Yunanistan da
bânilâr katılacak. Derhal ha-
reke gevçemiyiz ve Sovyet
Rusya katı bir darbe indir-
meliyiz. Sovyet Rusya yükü
cak olursa, laâkal yüz sene ra-
hat nefes alırız...»

Zaman ve zemin de gereken
peki müsaiddi. Sovyet Rus-
ya herkesin antipatisini çekten
bir siyaset takip ediyor: Mil-
letler arası konferanslarda u-
yusmaz ve hasın davranışları;
istilâ ettiği memleketlerde ken-
dine tarastır hükümetler kuru-
yorum; bunları iktisaden ken-
dime bağlıyorum. Amerikada
büyük sermayedarlar elinde
ki radyo gazete ve meemular
dört koldan faaliyete geçtiler.
Sovyet aleyhdari bir propagan-
da abp yürüdü. O derece ki,
cekingen davranışın ve üçüncü
bir harpten kaçınanlar bile
kendilerini bu girdâb kaptır-
dilar. Tasavvur buyurunuz
Cumhurbâşkanlığı muavîliği
etmiş bir zata, Wallace'e va-
tan haini diyecek kadar göz-
ler karardı. O Wallace ki,
Roosevet'in en yakın mesai
arkadaş olmuştur.

Bugün Amerika, üçüncü
dünya harbinin kaçınılmaz bir
zaruret olarak karşılaşmaya as-
hımsıtmış. Bunu kimin hesa-
ya yapacağı düşünülmüyor.
Yalnız en müsâid zamanda ve
en müsâid şartlar içinde harp
açmak istiyor. Müsâid zaman
zemin şimdiden hazırlanıyor.
İste Amerika nyardumu bu
kocaman örtümek için bir
parçasıdır. Absekondan konferan-
smı; harp istihsalat se-
viyesinin düşürülmemesi en
diseşini; silah stoklarının

Amerikan siyasetine kuş bakışı

AMERİKANIN SON KARARINI İCABETTİREN SEBEPLER

Amerika Cumhur Reisi Trumanın birden bire Yunan-
istan ve Türkiye'ye yardıma koşmak için kongre-
den müsaade isteme karar vermesi hâlâ günün meselesi
olmakta devam ediyor. Amerikanın dış siyasetinde müsibet
bir dönem noktası teşkil ettiğine şüphe olmamış bu kararı
böyle acele bir tarza vermeğe mecbur olmasının sebebi
veya sebepleri nedir? Hakikaten dünya, Trumanın göster-
mek istediği gibi bir tehlîke karşısında midir? Dünya bir
üçüncü harp tehdidi altında mıdır? Ingiliz Basvâkili Atlee-
nin Avam kamarasında hiç bir harp tehlîkesi mevcut olma-
diği hakkında teminat verdiği göre Amerika Cumhur
Reisi böyle müsibet bir karara sevkeden başka sebepler
ve amiller olsa gerektir. Müsaade ederseniz bu hafta bu
süntularda bu sebepleri araştırıralım.

KONGRE İLE TRUMAN ARASINDAKI İHTILÂF

Bu sebeplerden birisi kongre ile Cumhur Reisi arasındaki
İhtilâftr. Kongre seksonci toplantılarına baslar başlamaz
kongreye hâkim bulunan Cumhuriyetçiler bütçede 6 mil-
yar kadar bir tasarruf yapmak fikrine oldularını, bu se-
beple Avrupa milletlerine yapılan yardımı keseceklerini, di-
ğer milletlere karşı gümruk dîvarlarını yükseltelerini
bildirirler. Bu karar Amerikanın diğer memleketlere karşı
giriştiği taahhütleri yerine getirmesine mani olacak, diş
siyaset faaliyetlerini sekteye uğratabaktı. Kongrenin bu
önlemek için onu bir emri vaki karşısında bırakmak
lazımdı. sırada Ingiltere de orta şarttaki taahhütlerini
ifa edemeyeceğini bildirmiştir. Truman derhal iki partinin
de elebaşlarını toplayarak onlara orta şartta Ingilterenin
bos bırakığı yeri işgal mecburiyetinde bulunduğu anla-
tılı ve kendilerinden yardım istedi. Bu vaziyet karşısında
Cumhuriyetçiler birden bire red cevabı veremediler. Hükümet
diş siyasetinde tutacıklarını, ve fakat bu yardımın
memleketlere karşı giriştiği taahhütleri yerine getirme-
muktedir.

şartlarla verilmesini istediler. Bu suretle Truman kongre
tarafından alınacak müsibet bir kararın, yani bütçede esas-
li indirmeler yapılmasıının önüne geçti.

İNGİLİZ İMPARATORLUĞUNUN YIKILISI

Turman bu karara sevkeden ikinci filml İngiliz İmparatorluğunu tasfiye halinde bulunması ve Ingiltere-
nin taahhütlerini yerine getiremeyeceğini düşüş-
olmasıdır.

Son aylar zarfında bütün Amerikan matbuati bânas-
Hearst ve Mc Cormick sendikalarına bağlı müsibet millîyetçi
gazeteler İngiliz İmparatorluğunun artık iflas ettiğinden,
dağılmağa mahkûm bulunduğuundan bahsediyorlardı. O ka-
dar ki Ingilizler nesriyattan son derece rahatsız olmuş-
başlamışlardır.

Amerikan matbuatını bu tarzda nesriyata sevkeden saik,
İngilterenin bir taraftan harp sonrası taahhütlerinden kurt-
tulmak mecburiyetini duyması, bir taraftan da İmparator-
lugu yeni sosyalist esâslara göre tasfiye etmeye teşebbüs-
etmesi idi. Ingiltere Almanyâdaki işgal bölgelerinin masraf-
larına dayanamıysaak bu bölgenin Amerikan bölgisiyle
birleştirilmesine ve her iki bölgede Amerikan nüfuzunun
hâkim rol oynamasını kabule razi oldu. Misirdan çekilmeye-
ge karar verdi. Filistinden çekilmeye başladı ve burasını
Birleşmiş Milletler teşkilatına devretmeyi kararlaştı.
Birbüyük sene sonra Hindistan'dan da çekileceğini ilan etti-
ye nihayet son tedbir olarak Amerikada Türkiye ve Yunan-
istan'a yardım etmesini istedi, çünkü kendisinin artık bu
memleketlere karşı giriştiği taahhütleri yerine getirme-
muktedir.

Bu vaziyet karşısında Amerika şu üç şiktan birini tercih
etmek mecburiyetinde idi. Ya İngilterenin bu vaziyetine
karşı lâkay kalip hâdiselerin gelişini oluruna bağlanması;
ya İngiltere yardım ederek onun ayakta durmasının te-
min etmek; ve yahut İngilterenin bırakıldığı boşluğu işgal-
etmek. Amerika hükümeti bu üçüncü şikki tercih etti ve
İngilterenin çekildiği yerlere yerleşmeće karar verdi.

Amerikan bu kararı çokmekte olan bir İngiliz İmparatorluğu yerine bir Amerikan İmparatorluğunun doğ-
makta olduğunu gösterdi.

SOVYETLERE KARŞI SERT SIYASET

Amerika bu kararı Moskova konferansının arefesinde
almıştır. Maksat Sovyetlere Moskovada Amerikanın
bir fedâkârlığa katlanmaya razı olmaması, her türlü
fedâkârlığın Ruslardan beklenildiğini anlatmaktadır.

Nevyork konferansında Amerikalılar bu sert siyaseti ta-
kip etmiş ve bu usulün müvaffak olduğunu görmüşlerdi.
Çünkü Nevyork konuşmalarında uzun müddet mukavemet
gösteren Molotof, nihayet bütün itirazlarını geri almış ve
Amerikalıların tekliflerini kabul etmiştir. Moskova'da dâ-
dikten sonra da Amerikanın pasifteki adalar üzerindeki
iddialarını derhal kabul edivmişlerdi.

Bu neticeden cesaret alan Amerikan hariciyesi Moskova
konferansı başlamadan evvel de Ruslara sert siyasetlerinde
devam edeceklerini ve hiçbir müsamahaya yanaşmamayı
anlatmak istemiş olsa gerektir. Netekim Amerika Hari-
ciye naziri Marsall Moskovada bütün tekliflerini adeta zor-
la kabul ettirmek yolunu tutmuş gibidir.

AMERİKADA RUS DÜŞMANLIĞI

Truman böyle bir karar vermek cesaretlendiren amî-
lerden biri de hâlâ şâhesiz Amerikada hâkim olan Rus dâ-
manlığının. Cumhuriyet Partisinin bağları Rus dâmanı ola-
rak tanınmışlardır. Müsibet millîyetçi gazeteles yer yüzün-
de komünist ve kapitalist iki dünyâyan yan yana yaşa-
yacaklarını iddia etmekte, er geç mukadder olan üçüncü
harbin sınırları yapması fikri müdâfaa etmektedirler. Ameri-
kanın milleti herbe tarastırın değildir. Fakat Sovyet nüfuzu-
nun yayılmasına karşı alınacak tedbirleri büyük bir ekse-
riyetin tasvip ettiğine şüphe yoktur.

Washington'da hükümet içinde müsibet millîyetçi olarak ta-
ninan ve Ruslara karşı şiddet siyasetinin güdülmesini isti-
yen Hariye ve Bahriye nazırıları. Bunlar Amerikada
doğmakte olan Neo-faşizmin ilk önderleri sayın hastach-
erler Amerikanın dış siyaseti üzerinde de, bâhassa Cunhuryet-
çiler kongreyi ele geçirdikleri gündenberi, bunlar hâkimdir-

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞINDAN BİR RICA

Köy enstitülerinde öğrenciler ders kitabından has-
ka kitap okutulmayacağına dair bir haber çıkmıştır.
Mülli Eğitim Bakanı bu haberin yalanı olduğunu
olduk. Şimdi başka rivayetler duyuyoruz. Köy ensti-
tülerinde, kitap okumak yasağ edilmemiş amma, küt-
üpphaneler kapatılmıştır. Mülli Eğitim Bakanının bu
haberi de yalanlamasını rica ediyoruz. Çünkü bu de-
di-kodunun da yalanlanan haberden bir farkı yok. In-
şâllah bu haber de aslsızdır. Sayın Bay Bakandan me-
seleni tâhiât etmesini, aña varsa misibbîlerini soruya-
ya çekmesini, neticeyi de, memlekette hasıl olan ka-
ranlık havayı dağıtmak için, aynâ bildirmesini di-
leriz.

Adnan CEMAL

ALONE ŞARTLARI
Şartlığı : 500 Kurus
Altı aylığı : 250 *
Üç aylığı : 250 *
İlan şartları idâme ile karşılaştırılır.